

شانگهای تحریم های غرب را خنثی می کند

محمدحسین روشنگر، عضو اتاق بازرگانی ایران: آنچه مسلم است اینکه کشورهای دارای ارتباطات سیاسی و اقتصادی بیشتر و عضو پیمان های مختلف، در جهان قوی تر می شوند. اگر امروز شاهدیم برخی کشورهای کم اهمیت خود را صاحب اهمیت نشان می دهند، دلیلش این است که از بعد اقتصاد، سیاسی و... با کشورهای دیگر هم پیمان شده اند. از نگاه من، بدون مشارکت در پیمان و فعالیت های اقتصادی، سیاسی و حتی نظامی، کشور در انزوای می ماند و ایران هم قطعاً نباید در انزوا باشد. بی شک انزوا برای مردم، اقتصاد و دولت هیچ کشوری خوب نیست و حضور در پیمان هایی مانند شانگهای قطعاً باعث خروج از انزوا می شود. از سوی دیگر در دور زدن تحریم ها و مقابله با آن نیز بسیار مفید خواهد بود و جای تردید نیست که حضور در این پیمان ها باعث فعال شدن یک کشور در دنیا می شود. اهمیت پیمان شانگهای از این جهت بسیار بالا است و معتقدم ما بسیار دیر وارد این پیمان ها شدیم. موضوع دیگری که باید به آن توجه داشت، مدیریت کشور است که بدون تردید باید آن را قوی تر کنیم. هرچند دولت سیزدهم مدیریت و دیپلماسی سیاسی قوی داشته و هم در کشورهای نزدیک و همسایه در منطقه و هم کشورهای دور بسیار موفق بوده، ولی به نظر من تیم اقتصادی دولت سیزدهم باید قوی تر عمل کند تا چنین پیمان هایی بتوانند در مبادلات اقتصادی به نفع ما عمل کنند، در غیر این صورت نمی تواند چندان تأثیرگذار باشد. موضوع سوءمدیریت در بسیاری از مسائل کشور تأثیرگذار بوده است؛ به عنوان مثال برخلاف تصور بسیاری، نرخ تمام شده کالا و خدمات در ایران را تحریم ها بالا نبرده اند، بلکه همین سوءمدیریت و مدیریت های ناقص زمینه ساز این امر شده است. موضوع دیگر بالا رفتن توان رقابت ما در میان کشورهای عضو این پیمان است. باید کالاهای ما، هم از نظر کیفیت و هم از نظر قیمت، توان رقابت با کالاهای تولیدی در کشورهای عضو این پیمان را داشته باشند تا بتوانیم مبادلات تجاری مناسبی را در نتیجه پیمان شانگهای رقم بزنیم.

۱۵ کارشناس اقتصادی در گفت و گو با «ایران» از پیامدهای حضور ایران در جمع کشورهای عضو سازمان

شانگهای می گویند

اقدام ویژه ضد تحریمی دولت سیزدهم بدون FATF

کارشناسان می گویند بدون شک با پیوستن ایران به سازمان شانگهای که با همت و تلاش دولت سیزدهم رخ داد، ایران از انزوای اقتصادی که در ۵-۴ سال گذشته گرفتار آن شده بود، خارج خواهد شد

گروه اقتصادی؛ عضویت رسمی ایران در سازمان همکاری های شانگهای توسط دولت سیزدهم نهایی و با حضور آیت الله رئیسی در اجلاس شهر سمرقند در ازبکستان، اعلام رسمی شد. هرچند ایران از سال های پیش به دنبال پیوستن به این سازمان بود، اما پیگیری های ویژه دولت رئیسی، منجر به تحقق این موضوع شد. برخی پیمان شانگهای را به پیمان ناتو شبیه می دانند و کارکردی مانند آن را برای سازمان شانگهای متصور هستند. همچنین پیمان شانگهای، اقدامی از سوی برخی کشورهای تأثیرگذار و بزرگ مانند چین، روسیه، هند و... در مقابل فشارهای غرب محسوب شده و موضوع ایجاد پول مشترک و مبادلات تجاری با ارزهای محلی بین کشورهای عضو مانند مدلی که در اتحادیه اروپا برای ارز یورو پیاده سازی شد،

ورود ایران به بازار ۲۱ تریلیون دلاری شانگهای

یحیی آل اسحاق، عضو اتاق بازرگانی و اقتصاددان: پیمان شانگهای عمدتاً یکی از پیمان های امنیتی و سیاسی است، اما کشورهای عضو این پیمان در حوزه های اقتصادی هم فعال هستند. وزن این پیمان حدود ۴۰ درصد مردم جهان را تشکیل می دهد و کشورهای چین، هند، روسیه، پاکستان، تاجیکستان، ازبکستان، قزاقستان، قزاقستان و اخیراً هم ایران عضو رسمی این پیمان شده و تعداد اعضای رسمی آن به ۹ کشور رسیده است. تولید ناخالص ملی کشورهای عضو این پیمان در حدود ۲۱ تریلیون دلار است که ۷۵ درصد آن مربوط به کشور چین است. محور جدیدی که به این پیمان به تازگی اضافه شده، کاهش افراطی کوری و جدایی طلبی از محورهای است که مسأله کنونی آنهاست. در حوزه اقتصادی نیز بستر و زمینه بسیار بزرگی برای همکاری های این کشورهای عضو وجود دارد و اگر برخی کشورهای دیگری که در انتظار پیوستن به این پیمان هستند، نیز اضافه شوند می تواند به بزرگترین پیمان اقتصادی، سیاسی و امنیتی در جهان تبدیل شود و جایگاه بسیار بالایی می دارد. حضور ایران در این پیمان هم به نفع کشور ما است و هم به نفع کشورهای عضو این پیمان. جمهوری اسلامی ایران به لحاظ موقعیت ژئوپلیتیکی که دارد هاب منطقه محسوب می شود و به خاطر اقتضائاتی که به لحاظ انرژی و گاز و معادن دارد، تقریباً در بحث نفت و گاز در لیست اول جهان قرار دارد و یکی از نیازهای اصلی این اتحادیه تأمین نیازهای گاز و نفت است و از این جهت هم برای کشور ما به لحاظ تولید نفت و هم برای اعضای این اتحادیه به لحاظ مصرف کننده، دارای اهمیت بالایی است و می تواند ارتباط بسیار قوی در این زمینه شکل بگیرد. از سوی دیگر، موقعیت جغرافیایی است که از منظر دیدگاه حمل و نقل و ترانزیت ارتباطات شرق به غرب و شمال به جنوب در نقطه طلایی و هاب منطقه برای این پیمان محسوب می شویم و می تواند بسیاری از ارتباطات کشورهای عضو این پیمان را که در این زمینه مشکل دارند، حل کند و مزایای زیادی از این منظر برای کشور ما در بردارد.

با توجه به اینکه بازار کشورهای عضو این پیمان بازار بزرگی است و نیازهای زیادی دارد، از منظر تجارت اقتصادی هم می تواند فرصت بزرگی را برای کشور ما ایجاد کند. حتی از نظر ارتباطات صنعتی و معدنی این کشورها (به جز چین، هند و روسیه) بقیه کشورها صادرکننده مواد خام هستند و با کشور ما در حوزه تولیدات صنعتی خود هم سطح بوده و حتی پایین تر از کشور ما هستند، بنابراین اگر ما روابط تجاری و تسهیلگری را که لازمه فعالیت با این کشورها است، فراهم کنیم حتی صادرات محصولات صنعتی ما می تواند صاحب بازار خوبی شود و همچنین می تواند به صورت مکمل با این کشورها در حوزه صنعتی همکاری کند. در حوزه های تجاری نیز کشور ما می تواند نیازهای خود را از کشورهای عضو وزارت صمت، وزارت اقتصاد، بانک مرکزی، بخش خصوصی، رئیس کمیسیون روابط خارجی و اقتصادی مجلس شکل بگیرد و قوانین دیپلماسی اقتصادی زیر نظر رئیس جمهوری و معاون اول رئیس جمهور تدوین شود و مصوباتی را در جهت تسهیل تجارت با کشورهای عضو پیمان شانگهای داشته باشیم و این مصوبات هم برای تمام ارکان کشور لازم الاجرا باشد و اجرا نشدن آن تخلف محسوب شود.

پیمان شانگهای فریب FATF را آشکار کرد

عبدالمجید شیخی؛ استاد دانشگاه و اقتصاددان: عضویت رسمی ایران در پیمان شانگهای ابعاد مختلفی دارد و شاید مهم ترین بعد آن را بتوان بر ملا شدن نادرستی صحبت های دولت مردان سابق دانست. عضویت کامل ایران توسط دولت سیزدهم عملاً خط بطلانی بر ادعاهای دولت قبل کشید و مشخص شد که هیچ پیمان منطقه ای منوط به امضای FATF، برجام، سند ۲۰۳ یا سایر توافقنامه های اقتصادی نیست. واقعیت این است که دنیا بی شرق و حتی دنیا بی غرب، راغب به ارتباط گرفتن با جمهوری اسلامی ایران هستند و با وجود موانع تحریمی، ایران توانسته حتی در حیاط خلوت آمریکا نیز نفت بفروشد و مرادوات اقتصادی ایران با کشورها، همچنان برقرار است. همچنین باید گفت که با عضویت ایران در پیمان شانگهای، ایران گام جدی و

توقف اثرات مخرب تحریم

مرضی افقه؛ استاد دانشکده اقتصاد دانشگاه شهید چمران؛ اتصال ایران به سازمان همکاری های شانگهای و هر عاملی که منجر به ایجاد رونق اقتصادی در کشور شود، عامل مثبتی محسوب می شود؛ در این میان عضویت در سازمان همکاری های شانگهای نیز از جمله اقدامات تأثیرگذار است، که به طوری که می تواند اثرات مخرب چند ساله تحریم را از بین ببرد.

منتظر رونق کشاورزی باشید

مجتبی نبی زاده؛ کارشناس مسائل اقتصادی؛ هرچه در شرایط تحریم ارتباط خود را با کشورهای همسایه و مشترک المنافع افزایش و محدودیت در صادرات را کاهش دهیم، می توانیم در مقابل تحریم ها ایستادگی کنیم. این عضویت موجب رونق صادرات، سرمایه گذاری خارجی، کشاورزی و رشد می توانیم برخی کالاهای تحریمی را به راحتی تأمین کنیم.

شانگهای به مثابه یک فرصت

فریال مستوفی؛ رئیس کمیسیون پول و سرمایه اتاق بازرگانی ایران؛ شانگهای بیشتر یک مسأله امنیتی-سیاسی است تا اقتصادی، ولی به هر حال پیوستن ایران به هر سازمان بین المللی یا منطقه ای، کار بسیار درستی است. ایران باید قبل از این به چنین پیمان هایی ورود می کرد. عضویت در چنین پیمانی بی شک می تواند روابط بین اعضا را راحت تر کند و توسعه بخشد.

پیمان شانگهای فشار تحریمی را از ایران برمی دارد

محمدرضا نجفی منش؛ رئیس کمیسیون تسهیل کسب و کار اتاق بازرگانی تهران؛ حضور در پیمان های مختلف منطقه ای و بین المللی، موضوعی است که تمام کشورهای دنیا به آن معتقدند چرا که سبب قوی تر شدن در منطقه می شود. عضویت ایران در پیمان شانگهای نیز از این قاعده مستثنی نیست و مطمئناً حضور در میان کشورهای بزرگی همچون روسیه و چین باعث بهبود مناسبات تجاری و بالطبع اقتصاد کشور می شود. البته این بهبود اقتصادی در گرو این است که از این فرصت، بیشترین بهره گرفته شود. ما باید از این فرصت استفاده کنیم، درغیر این صورت، همین پیمان منطقه ای بزرگی تبدیل به فرصت سوزی می شود. پیمان شانگهای فرصتی بسیار مناسب برای ایران است چرا که با عضویت در این پیمان، ایران عملاً وارد جریان تجارت جهانی می شود و از سوی دیگر می تواند رقابت پذیری خود را نیز افزایش دهد. در چنین پیمان هایی علاوه بر استفاده از ظرفیت ها و داشته ها، باید برای موفقیت در رقابت، به دنبال تغییر و افزایش توان و ظرفیت هم بود. به عنوان مثال در توسعه مرادوات تجاری با کشورهای عضو این پیمان، می توان خط های ارتباطی راه آهن را توسعه داد. ایران می تواند در شرایط فعلی روسیه، قطعه خط آهن رشت- آستارا را تکمیل کند تا وارد مدار شود. این خط ریلی بی شک می تواند به دلیل شرایط روسیه، درآمد ترانزیت بالایی را نصیب ایران کند. یکی دیگر از این خطوط، خط راه آهن ریلی ایران به چین است که هرچند بخشی از آن وصل شده، اما باید آن را تقویت کرد تا مرادوات و مبادلات تجاری کشور چین به عنوان یکی از اعضای پیمان شانگهای از طریق این کانال صورت بگیرد و در آمد خوبی به ایران سرسریز شود و خود در توسعه اقتصادی تأثیرگذار باشد. در پایان باید گفت اگر از ظرفیت پیمان شانگهای به درستی استفاده شود، هیچ تهدیدی نمی تواند کشور ما را تحت فشار قرار دهد. کسانی که می خواهند ما را تهدید کنند وقتی ببینند ما تحت فشار قرار نمی گیریم، خود به خود از تهدید کشور دست برخواهند داشت.

پیوستن ایران به بلوک بزرگ اقتصادی دنیا

هادی حق شناس؛ اقتصاددان و تحلیلگر مسائل اقتصادی عضویت در این سازمان از این جهت بزرگ و مهم تلقی می شود که تقریباً نصف جمعیت جهان در کشورهای است که عضو سازمان همکاری های شانگهای هستند و تجارت آنها رقمی بیش از ۷ میلیون میلیارد دلار است. به عبارتی دیگر چه به لحاظ حجم تجارت و چه به لحاظ حجم تولید ناخالص ملی و با وسعت، یکی از مهم ترین بلوک های اقتصادی جهان است و ایران به این سازمان به عنوان عضو رسمی ملحق شده است. حداقل بعد از پیوستن ایران به اوراسیا، مهم ترین بزرگی پیوستن ایران به سازمان همکاری های شانگهای (که خود یک بلوک اقتصادی بزرگی در دنیا محسوب می شود) این است که دارای مزیت های بسیار زیادی در حوزه های صادراتی و وارداتی برای کشورمان است و کشور ما می تواند از این مزیت ها در هر دو بخش استفاده کند.

صادرات ایران افزایشی خواهد شد

علی نقیب؛ رئیس کمیسیون صنعت و معدن اتاق بازرگانی تهران؛ پیمان شانگهای یک پیمان مهم در اوراسیا است که می تواند همه کشورهای عضو را از کشورهای غربی بی نیاز کند. پیمان بزرگی که هرچند ایران تاکنون نیز به عنوان ناظر در آن حضور داشته، اما قطعاً رسمی شدن عضویت در این پیمان منطقه ای، می تواند بر اقتصاد کشور بویژه حوزه صادرات اثر بسیار مناسب و تأثیرگذار داشته باشد. شانگهای، پیمانی با عضویت کشورهای بزرگی مانند چین و روسیه است و کشورهای مانند اندونزی و مالزی و... نیز به آن می پیوندند. به هر حال، چنین کشورهایی هم مراکز تولیدی بزرگی را در دل خود جای داده اند و هم قدرت های اقتصادی بسیار بزرگی هستند. از سوی دیگر، این کشورها می توانند بین همدمی مرادوات و صادرات و واردات داشته باشند و نیازهای خود را از این طریق به راحتی و به سرعت حل کنند. قطعاً پیوستن ایران به چنین پیمانی که کشورهای عضو آن بیش از ۲ میلیارد جمعیت را می تواند پوشش دهند، بی شک بسیار مفید خواهد بود و می تواند اثرات مثبت اقتصادی خوبی به دنبال داشته باشد.

ایجاد منابع پایدار در آمد آری با عضویت در شانگهای

حمید حاجی عبدالوهاب؛ معاون وزیر اسبق تعاون، کار و رفاه اجتماعی؛ طبیعتاً با توجه به اینکه می توانیم با اعضای حاضر در سازمان همکاری های شانگهای تبادلات فرهنگی و اقتصادی داشته باشیم، با چنین تبادلاتی ایران دارای منابع پایدار درآمد آری، اقتصادی و... می شود. این سوی دیگر این تبادلات می تواند منجر به بزرگ شدن وسعت اقتصادی کشور شود که آن نیز رشد تولید، فراوانی کالا، افزایش عرضه و کاهش تورم را به همراه دارد.

انزوای اقتصادی که غرب ایجاد کرد، حذف شد

مهدیه ضیائیان؛ دبیر کمیته کارآمدی برنامه و بودجه در مجلس شورای اسلامی؛ عضویت در شانگهای موجب شده اقتصاد کشور از انزوایی که غرب ایجاد کرده، خارج شده و تحریم ها بی اثر شوند. تحریم ها موجب شده بود اقتصاد ایران یک اقدام بیسنته محسوب شود. اما می توان گفت در حال حاضر با این اقدام یک دروازه برای اقتصاد ایران به سمت افق های روشن ایجاد می شود و چون صادرات رونق می گیرد، طبیعتاً تولیدکنندگان سود بیشتری خواهند داشت.